

РЕШЕНИЕ

№ 151

гр. София, 07.01.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, XII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 07.12.2012 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Румяна Лилова

ЧЛЕНОВЕ: Деница Митрова

Николай Ангелов

при участието на секретаря Елеонора Стоянова и при участието на прокурора Николова, като разгледа дело номер **9398** по описа за **2012** година докладвано от съдия Деница Митрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - чл. 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. второ от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба вх. № 22793 от 01.10.2012г. по описа на Административен съд – София град и вх. № 36171 от 20.08.2012 г. по описа на Софийски районен съд, подадена от Х. Н. С. от [населено място], [жк], [жилищен адрес] чрез адв. И. Б. от АК – Б. срещу решение от 20.07.2012 г. по НАХД № 9737/2011 г., НО, 19 състав, с което е потвърдено наказателно постановление (НП) № АХ 261 от 16.02.2011 г., издадено от началник отдел „ПП” – СДВР – МВР в частта, с която на касатора на основание чл. 174, ал.1, пр.1 от ЗДвп му е наложено административно наказание „глоба” в размер на 380 лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от 10 месеца за нарушение на чл. 5, ал.2, т.3 от ЗДвП и на основание Наредба № Из – 1959 от 27.11.2007 г. са му отнети 4 контролни точки.

В жалбата се твърди, че решението на СРС е неправилно поради нарушение на материалния закон и необоснованост, тъй като са налице касационните основание по чл. 348, ал.1 и ал.2 от НПК. Сочи се, че въззивният съд е потвърдил обжалваното НП без да вземе предвид факта, че нормата на чл. 5, ал.2, т.3 от ЗДвП е отменена към датата на извършване на твърдяното нарушение. На следващо място се инвокират доводи, че при изпробването на Х. С. за алкохол Алкомера, с който е направено това,

е показвал 1,1‰. В хода на съдебното производство касаторът, редовно призован не са явява, представлява се от адв. Б., който поддържа жалбата, моли същата да бъде уважена по съображенията, изложени в нея и да се отмени решението на СРС и вместо него се постанови отмяна на потвърдената част на НП.

Ответникът – О”ПП” – СДВР, редовно призован не се явява, не се представлява и не взима становище по касационната жалба.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на жалбата.

Административен съд София – град, 12 – ти касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение, съобрази доводите и становищата на страните, и обсъди както наведените касационни основания, така и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира за установено следното от фактическа и правна страна: На 23.01.2011 г. около 03,45 ч. в [населено място] по бул. Г. М., с посока на движение от бул. С. река към ул. С., касаторът е управлявал лек автомобил „О. Инсигния” с ДК [рег.номер на МПС] и при извършена проверка за употреба на алкохол с „А. 931” е установено, че е употребил алкохол и уредът е отчетел положителен резултат от 1,1 промила. Издаден е талон № 0328869 за медицинско изследване до Първа градска болница. При така описаната фактическа обстановка в АУАН № АХ 261 е посочено, че е извършено нарушение на чл. 5, ал.2, т.3 от ЗДвП, а за това нарушение в НП е определено наказание по реда на чл. 174, ал.1, пр. 1 от същия закон. При съставянето на акта Х. С. е написал възражение, че през цялото време алкомерът е показвал 1,1 промила.

За да потвърди НП в тази му част, въззивният съд е приел, че описаното в него и АУАН се подкрепя от свидетелските показания на актосъставителя и на единия от свидетелите по установяване на административното нарушение, както и от писмените доказателства по делото.

Районният съд е извършил подробен анализ и приложение на нормата на чл. 5, ал.2, т.3 от ЗДвП, но не е отчетел факта, че същата е отменена с ДВ, бр. 54 от 2010 г. и отмяната е влязла в сила, съобразно правилата на Закона за нормативните актове, респ. преди извършване на нарушението.

Касационната жалба е допустима, предвид обстоятелствата, че е подадена от активно легитимирано лице в законоустановения 14 – дневен срок от съобщаването му на обжалваното съдебно решение, като е произвела със завеждането си целеният с нея деволутивен и суспензивен ефект.

Разгледана по същество същата се явява неоснователна.

За да постанови атакуваното съдебно решение, СРС в цялост е установил фактическата обстановка, което потвърждава фактите и констатациите на административния орган в проведеното административно наказателно производство. Правилни са мотивите на СРС, с които е приел, че АУАН и издаденото въз основа на него НП са АУАН съдържа всички изискуеми съгласно чл. 42 ЗАНН реквизити: посочени са фактическите обстоятелства, при които е извършено нарушението, отразено е кои нормативни правила са нарушени. В съответствие с изискването на чл. 42, т. 5 ЗАНН е посочена законовата разпоредба, която е нарушена - чл. 5, ал.2, т.3 от ЗДвП. АУАН е съставен в присъствието на двама свидетели очевидци при съставянето му. Актът е подписан с възражения от касатора.

Въз основа на доказателствения материал по делото се установява, че издаденото въз основа на цитирания АУАН наказателно постановление отговаря на изискванията на чл. 52-58 ЗАНН. Процесното НП е постановено от компетентен орган съгласно чл.

189, ал. 4 ЗДвП. Наказателното постановление отговаря на императивните изисквания на чл. 57, ал.1 ЗАНН - в него се съдържат всички изискуеми от закона реквизити. Налице е идентичност между описанието на нарушението в АУАН и в НП, както и в правните разпоредби, които са посочени за нарушени.

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал.2 от АПК и въз основа на фактите, установени от въззивния съд, съгласно чл. 220 от АПК, втори касационен състав на Административен съд София – град намира, че обжалваното решение е валидно, допустимо и в съответствие с материалния закон. В тази връзка решаващият състав на съда съобрази и това, че решението е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му.

Административен съд София – град, 12 – ти касационен състав, намира касационните оплаквания, възведени в жалбата на Х. Н. С., по повод на която е образувано настоящето производство, за неоснователни.

Действително нормата на чл. 5, ал.2, т.3 от ЗДвП е била отменена към датата на съставяне на АУАН. Това е направено с изменение на закона с ДВ, бр. 54 от 2010 г. От съдържание разпоредбата се установява, че преди отмяната ѝ същата е въвеждала задължението водачът на ППС да не го управлява под въздействието на алкохол, наркотици или други упойващи вещества. Настоящият съдебен състав не приема доводите на касатора, че след като е отменено това правило за поведение на водачите на ППС, то за тях не е престанало да съществува посоченото задължение. Това е така, тъй като в чл. 174, ал.1 от ЗДвП законодателят в санкционната норма на чл. 174, ал.1 е въвел и диференцираното отчитане на установеното количество алкохол или друго упойващо вещество в кръвта на водача, което е установено с медицинско изследване и/или с техническо средство, определящо съдържанието на алкохол в кръвта чрез измерването му в издишания въздух.

От данните по делото безспорно е установено, че касаторът много добре е разбрал за какво нарушение му е съставен АУАН – а именно наличието на алкохол в издишания въздух в размер на 1,1 ‰, установен с техническо средство, като в тази връзка е направено от него възражение още при установяване на нарушението.

Не се споделят доводите на касатора от настоящия съд, че неправилно техническото средство е отчело наличието на алкохол в издишания от него въздух, тъй като през цялото време е отразявал цифрата „1,11”. Несъстоятелен е този довод, защото ако действително Х. С. не е бил употребил алкохол е щял да се възползва от издаденият му талон за медицинско изследване, което да се извърши в I – ва Градска болница. След като не се е подложил на това медицинско изследване за АНО и за съда констатациите посочени в АУАН са безспорно установени и неразколебани, поради което правилно и законосъобразно му е наложено съответната административно наказание.

Обжалваното в настоящето производство решение на СРС е законосъобразно. Районният съд правилно е възприел и изтъквал гласните доказателства в светлината на останалите събрани по делото писмени доказателства. Изводите на предходната инстанция се споделят изцяло от настоящия съдебен състав на Административен съд София – град и по вече изложените съображения.

При субсидиарното действие на НПК, Районният съд е изпълнил служебното си задължение да проведе съдебното следствие по начин, който е осигурил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на

доказване по конкретното дело.

СРС е изпълнил служебното си задължение да събере доказателства за проверка на изложените в акта и НП факти, като е приобщил към делото по надлежния процесуален ред относимите писмени и гласни доказателства, на базата, на които е постановил законосъобразен съдебен акт, който следва да бъде оставен в сила.

Мотивиран така и на основание чл. 221, ал.2, предложение 1 от АПК, Административен съд София – град, 12 – ти касационен състав,

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА постановеното по НАХД № 9737 от 2011 г., решение от 20.07.2012 г. на Софийски районен съд, НК, 19 състав в потвърдителната му част.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

1.

2.